

[Landbrugsministeren.]

det ærede Medlem igen med en urigtig Udtalelse, idet det ærede Medlem sagde, at denne Bestemmelse var til Besvær for Regeringen. Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem baade her i Rigsdagen og udenfor Rigsdagen ikke nærer nogen særlig Venlighed overfor Regeringen, og at det ærede Medlem derfor egentlig ikke har noget imod at gøre det saa vanskeligt som muligt for Regeringen. Jeg vil derfor henstille til Venstre, hvis man virkelig tror, at det er til Besvær for Regeringen, at stemme for denne Bestemmelse eller undlade at stemme her i dette høje Ting og i det høje Lands-ting; saa skal de to Regeringspartier nok selv tage det Ansvar og det Besvær, som medfølger. Saa opnaar det ærede Medlem efter sin egen Opfattelse at gøre det bedrøveligt for os, hvad jeg føler mig overbevist om; at han gerne vil, og de to Partier faar gennemført, hvad de anser for ret og rigtigt.

Jeg vil i øvrigt indrømme, at det er ikke med nogen særlig stor Glæde, jeg vil gaa med til Ekspropriation; men det er, fordi jeg anser det for at være en Nødvendighed. Jeg mener, at vi skal gøre Forsøg paa at købe, og kun hvis man ikke kan købe eller ikke faar tilstrækkelig megen Jord frem til rimelige Priser, bør man kunne gribe til en saadan Ekspropriation. I øvrigt vil jeg sige, at det er min Opfattelse, at Ekspropriationsbestemmelsen ikke er saa nødvendig under en Nedgangsperiode som i en Opgangsperiode. Men, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde forleden Dag: nu skulde vi jo gerne være ude over Forsøgenes Tid og skulde derfor gerne ind i en varig Lovgivning. Men naar man har den Opfattelse, at det vil blive overordentlig vanskeligt at faa tilstrækkelig Jord frem i den kommende Tid til rimelige Priser, saa er det nødvendigt at have en Bestemmelse med, som ogsaa kan bære i en varig Lovgivning. Derfor er det, vi anser en Bestemmelse om Ekspropriation for nødvendig.

Det ærede Medlem udtalte angaaende Ekspropriationen, at denne er ganske unødvendig, da det jo vælter ind med Tilbud af Jord til Statens Jordlovsudvalg. Ja, det ærede Medlem fulgte sin Fantasi saa langt ud, at han sagde: Der tilbydes i Tusindvis af Tønder Land hver Uge til Jordlovsudvalget. Hvis man let lader sig overvælde, kunde man nok blive overvældet af at høre det ærede Medlems Udtalelse; men det viser sig, at det er ren Fantasi, det ærede Medlem er ude i.

Jeg troede jo, at det ærede Medlem havde nogen Viden om disse Forhold, naar

han udtalte sig saa sikkert. Men efter at jeg har ladet Sagen undersøge, viser det sig, at udover de faa Arealer, som Statens Jordlovsudvalg har købt, er der i indeværende Aar, altsaa i 10—11 Maaneder, tilbudt Statens Jordlovsudvalg et samlet Areal af ca. 4 600 ha, det vil sige ikke Tusinder af Tønder Land hver Uge, som det ærede Medlem udtalte, men kun ca. 200 Tdr. Det er dog en Reduktion, som betyder ikke saa ganske lidt. Jeg vil antage, at hvis det ærede Medlem havde skrevet sin Tale i Forvejen, vilde han ikke have overdrevet saa meget, som han her gjorde.

For at undersøge det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, og som han brugte i sin Argumentation imod Ekspropriationen, at man sagtens vil kunne faa Jord til rimelige Priser, har jeg ogsaa ladet undersøge, hvilke Priser der er forlangt for Jord, som er tilbudt, hvilken Værdi Jorden var ansat til, og hvorledes disse Summer staar i Forhold til hinanden.

Det er naturligvis vanskeligt at faa en Oversigt over Forholdet for de Ejendommers Vedkommende, hvor Tilbudet gælder baade Jord, Besætninger og Bygninger eller med Jord og Bygninger alene eller paa anden Maade med Behæftelse, og jeg har derfor kun medtaget de Ejendomme i min Redegørelse, hvor man har oplyst, hvor stort Areal nogen Jord man vil sælge, hvad Jordværdien er for dette Areal, hvad Salgsprisen er for det, og hvad Forskellen er paa de to Priser. Og jeg vilde jo mene, at det er den Jord, der kan købes med mindst Tab, som tilbydes uden Bygninger, og at den derfor er bedst egnet til Køb for Jordlovsudvalget. Naar man nu faar de Forskelsbeløb, der her er Tale om, maa man derfor endelig ikke tro, at det er de værste Tilfælde, tværtimod, det maa være de mildeste; for Forholdet mellem Jordværdi og Salgspris maa dog antages at være nøjere, naar der kun er Tale om nogen Jord, end hvor der er Tale om ogsaa at medtage Bygninger o. s. v.

Der er tilbudt en Ejendom i Jylland paa ca. 220—250 ha. Dens Jordværdi er 545 Kr. pr. Td. Land. Salgsprisen var 815 Kr., det vil sige ca. 50 pCt. over Jordværdien. Der blev budt 700 Kr. pr. Td. Land; Tilbudet blev afvist af Sælgeren. Der blev tilbudt en Gaard paa Sjælland paa ca. 100 ha, Jordværdien var ca. 500 Kr. pr. Td. Land; Salgsprisen var ca. 800 Kr., det var en Overpris paa ca. 60 pCt. Der blev tilbudt en Gaard i Nordjylland paa ca. 220 ha, Jordværdien var ca. 300 Kr. pr. Td. Land; Salgsprisen var ca. 600